

Bogár László: Titok a világban

2014 július 24. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A titok az emberi világ egyik legkülönösebb jelensége. Van valami, ami nincs. Pontosabban csak annak van, aki beavatott. Aki nem, az többnyire azt sem tudja, hogy mit nem tud.

Az ősi szakrális kultúrákban a titok a legmélyebb igazságokat övezte, természet adta, teremtés adta volt, az emberi

lét legfőbb célja pedig értelemserűen az volt, hogy megfejtse a teremtés e titkait. Magán a kis emberi közösségeken belül, amelyekben sok ezer éveken át élt az emberiség, a hétköznapi világban a titok nem volt értelmezhető, mert az élet mindenféle értelemben közvetlen volt. Bárkinek a kizárása a titok által egyúttal az életből való kizárást, a biztos pusztulást is jelentette volna.

A nagybirodalmak létrejöttével a helyzet fokozatosan változott. A roppant kiterjedésű terekben élő közösségek irányítása hatalmas dimenziójú komplex tudásokat igényelt. Mindez a beavatottság olyan új hierarchiáját hozta létre és a magasabb beavatottság egyúttal olyan tudásokat is jelentett, ami már nem volt közvetlenül megosztható az alacsonyabb szinten élőkkel, kialakult a titkok szakrális hierarchiája. Ám a magasabb beavatottság, a nagy titkok tudásának ténye ismert volt a közösség számára, és egyúttal sokkal nagyobb erkölcsi felelősséggel is járt hordozói számára. A titkok tudása csak az alkotó-építő energiák mozgásba hozását szolgálhatta, és mindazok gyámolítását, segítségét, akik nem értek fel erre a szellemi szintre. Az alacsony szinten állók részéről pedig tiszteletteljes alázat kellett, hogy övezze a hierarchiában magasabb szinten állókat és titkokra épülő tudásaikat.

A modernitás világa gyökeresen megváltoztatta ezt a természet adta állapotot, az ember természetes létállapotát. Az elkülönülés, a közösséggel szembe forduló „magán” ontológiai talapzatán a titok is egészen más értelmet nyert. Fegyverré vált, olyan fegyverként használható „zárrá”, amely lehetővé teszi, hogy a magán elsajátítás, a profit növelése érdekében tudatosan zárjunk ki másokat a közösség egészének stratégiai jelentőségű tudásaiból. Az államtitok, a katonai titok, az üzleti titok létrejötte már jól kirajzolta, hogy milyen érdekek mentén hasították szét a szakrális létszervezési rendszert, és benne a titok szellemi szerkezetét.

Most, amikor újabb és újabb kémbojtányokról, lehallgatásokról hallunk, e rendszer történelmi szétesésének végjátékát láthatjuk. A nyugatias modernitás létszervezési modelljének planetárisá tágulása, ami magát félrevezető módon egyszerűen „globalizációnak” nevezi, demokráciának álcázza magát, miközben a világtörténelem első globális diktatúrája. A mostani kémbojtányok, lehallgatások, adatszivárogtatások drámai látszólag országok, nemzetállamok konfliktusai. Pedig e felszíni rétegek alatt, ahol most éppen Németország került egyre vészjóslóbb konfliktusba az Amerikai Egyesült Államokkal, sokkal mélyebb, tektonikus összeütközések zajlanak. Egyre világosabb, hogy Európa egy olyan évszázados ívű, egyelőre rejtett, de egyre nyíltabbá váló globális „háború” színtere, amelynek lényegét a mai uralkodó beszéd-tér képtelen megfogalmazni. Ez a háború ugyanis nem egyszerűen az USA és az EU (illetve annak legerősebb nemzetállama, Németország) összeütközése, hanem két létszervezési módé. Európa ugyan már nagyon legyengülve és ellentmondásosan, zavarosan, de

még mindig ?rzi a tradicionalitás olyan szakrális elemeit és szervez?éseit, amelyek módfelett kellemetlenek a globális hatalmi rendszer számára.

A háború nemcsak az Atlanti-óceán két „partját” állítja szembe egymással, hanem Amerikában és Európában is bel? frontvonalakat képez. A génkezelt él? szervezetek világkereskedelmét?, az értéktelen, pusztító „tömegkultúra” globálisan „szabad” terjesztését?, a pénzügyi mozgások és szolgáltatások teljes planetáris „felszabadításáig”, vagy éppen Oroszország, az iszlám és a Közel-Kelet megítéléséig nemcsak egyszer?en szélesed? szakadék tátong Európa és Amerika – vagy Vass Csaba szóleleményével élve: Amerópa és Euramerika – között, hanem valódi világháború zajlik, még hogy ha a hagyományostól igencsak eltér? „fegyverekkel” is.

A mostani kémbotrány ennek a világháborúnak egy igen érzékeny felülete. A titok és a mögötte meghúzódo ontológiai célok egy olyan világrend felépítésének szándékára utalnak, ami Európát – szétroncsolva hagyományos szakrális talapzatának maradványát is – történelmi önazonosságától visszafordíthatatlanul és véglegesen megfosztaná. A globális „birodalom”, amit látszólag egy USA nev? nemzetállam képvisel, végs? leszámolásra készül. Azért látszólag az USA a f?szerepl?, mert az USA nev? nemzetállam is csupán megtartó talapzata a „birodalmi Amerikának”, amely talapzatot az „impérium” ugyanolyan gátlástalan kegyetlenséggel nyomja el és fosztja ki, mint Európát vagy a világ bármely lokalitását. A mostani kémbotrány egyúttal azt is jelzi, hogy most már a „formára” se nagyon ad, és nem igazán válogat az eszközökben. Európa látszólag „szövetséges és jó barát”, ám a birodalmi szuperstruktúra számára ugyanolyan likvidálható ellenfél, mint bárki más a globális térben. Európa azért tehetetlen ebben az élet-halál harcban, mert elitjeinek meghatározó többsége a „birodalom” kreatúrája. Kizárólag a birodalom „nyelvét” beszéli, és érdekeivel, értékeivel és érzelmeivel egyaránt a birodalom kollaboránsa.

A jöv? így egyel?re nem túlságosan biztató, az egyetlen, amivel vigasztalhatjuk magunkat, hogy innen szép gy?zni.

Bogár László – magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló

